У Марини Дмитрівни
Стільки всяких справ!
Без Марини Дмитрівни
Хто б отак прибрав?
Хто так гарно ліжечко
Ковдрою заслав?
Хто старанно віником
Скрізь позамітав,
Витер пил ганчіркою
З столу та з вікна?
Все Марина Дмитрівна,
Все сама вона!
У Марини Дмитрівни
П'ятеро дітей
Та ще з ранку раннього
Тисячі гостей.
З кожним поздоровкайся,
Зручно посади,
Дай тому цукерочку,
Другому води,
Той гуляти проситься,
Той упав з стільця...
У Марини Дмитрівни
Діла — без кінця!
На таку сімеєчку
Наварить обід —
Із такою справою
Жартувать не слід!
Ось вже наготована
Зелень для борщу.
Борщику наварено
Дітям досхочу.
Ще Марина Дмитрівна
Й пиріжки пече:
Збоку тільки глянути —

Слинка потече!
Та Марина Дмитрівна
неабияка:
Кращого не знайдете
Ви й будівника.
Що вже набудовано
фабрик та домів!
Крім Марини Дмитрівни,
Хто б отак зумів?
А коли увечері
Діти ляжуть спать,
Тут Марині Дмитрівні
Треба й почитать.
Сяде, перегортує
Отакі книжки!
Довго роздивляється
Різні малюнки!
Що в книжках написано
І про що там річ —
Все б їй знать хотілося!
Та надходить ніч.
От і сон з дрімотою
До кімнати йдуть
І Марину Дмитрівну
Спатоньки кладуть.
От вона умилася,
В ліжечко лягла.
От і спить Мариночка,
Дівчинка мала.
Ну, хіба ж не стомиться
Кожен чоловік?
А Марині Дмитрівні
Тільки п'ятий рік...